

עפ"ת 40392/11/17 - שחר אשר סוסן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 40392-11-17 סוסן נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני:

בפני כבוד השופט יחיאל ליפשיץ
מערער שחר אשר סוסן
נגד מדינת ישראל
משיב

פסק דין

ערעור על החלטת בית המשפט קמא (כב' השופט אבישי קאופמן) ולפיה לא ניתנה למערער הארכת מועד להישפט בגין דוח תנוועה מתאריך 7.3.17 (דו"ח שמספרו 90507819689).

המערער הינו בעלי הרשות של הרכב מ.ר. 78-949-87. בתאריך 7.3.17 בשעה 02:02 נקלט הרכב במלמת מהירות במבואות חיפה ומהירות של 72 קמ"ש במקומות 50 קמ"ש. בכך נשלח לכתובתו של המערער דו"ח תנוועה בו הוא נדרש לשלם קנס של 750 ₪ או לנתקות באחת האפשרויות הנתונות לו בחוק ובנה בקשה להישפט תוך 90 ימים.

לא ברור באמ הקנס שלו, אך ככל מקורה המערער לא ביקש להישפט. בתאריך 31.7.17 פנה המערער לבית המשפט קמא בבקשת להארכת מועד להישפט. המערער טען כי הבעלות הרכב עברה לאביו אך רישום הרכב נותר מטעמים שונים על שמו. נטען, כי מי שנוהג במועד לעיל ברכבת היה אביו.

מכיוון שבבקשה לא ניתן הסבר מדוע לא הוגשה במועד בקשה להישפט ומשום לא צורף תצהיר האב, ניתנה למערער אפשרות להשלים את שני הנתונים לעיל.

בתאריך 29.8.17 צירף המערער מסמך שלטענתו נכתב על ידי אביו, בו על פני הדברים מצין האב כי הוא נהג ברכב במועד הרלוונטי.

בית המשפט קמא דחה את הבקשת להארכת מועד להישפט בציינו כי הדו"ח נשלח אל כתובת המערער כדין, אך חזר בתאריך 13.4.17 כ"לא נדרש". משכך, יש לראות את המערער כמו שקיבל כדין את הדו"ח. ביחס לטענה כי אביו של המערער נהג ברכב במועד הרלוונטי, צוין כי אין מדובר בתצהיר עורך כדין והוא אף מעלה תהיות מסוימות. אך, עולה על פני הדברים שמספר פרטים הוסף בדיעד.

במסגרת הودעת הערעור ובמיוחד במסגרת הדיון בערעור, טען המערער כי הוא מתגורר מתחת לדירת הוריו וחלק מהדואר המגיע אליהם עבورو אינם מגיעים אליו. עוד טען המבקש, כי הרכב המדובר עבר לרשות הוריו עובר למועד ביצוע

עמוד 1

העבירה ולכן אביו הוא זה שצורך לשלם את הדו"ח. משנשאל המערער מודיע, על פני הדברים, המסמך שלכארה נרשם על ידי אביו כלל אינו חתום, לא נתן תשובה מנicha את הדעת.

דין הערעור להידחות. כבית משפט קמא, אף אני סבור שהמערער כשל במתן הסבר מנich את הדעת ولو לאחת משתי השאלות הבאות -

הראשונה, לאי הגשה במועד של בקשה להישפט. הדו"ח שנשלח לכטובת המערער חזר בתאריך 13.4.17 בציון "לא נדרש". המערער טען כי הוריו אינם מקפידים בהעברת הדואר שנשלח אליו, אך דווקא הסבר זה מבヒור כי המערער, שהוא מודע לכך שהוא אינו מקבל דואר באופן תקין, היה צריך לדאוג למציאת פתרון למצב זה - אם על ידי הסדרת המצב אל מול הוריו ואם על ידי מציאת כתובות "אמינה" למשלו痴 דואר.

השנייה, המערער לא גיבה את טענתו בנוגע לניגת אביו ברכב במועד הרלוונטי, בתיעוד הראייתי הדרוש. יתכן והיה ניתן לוותר, לפנים משורת הדיון, על תצהיר עורך דין, אך גם המסמך שנטען כי נכתב על ידי האב, הוגש כשהוא אינו חתום. זאת ועוד, לא הובא במסמך זה הסבר כיצד זוכר האב שנהג ברכב דווקא במועד הרלוונטי.

משמעות, אני מורה על דחיתת הערעור.

שלוח לצדים.

ניתן היום, ט"ו כסלו תשע"ח, 03 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.